

Moje zainteresowanie poezją, literaturą i kulturą - pisze Jerzy Borkowski - nie jest przypadkowe. Skończyłem polonistykę na UMCS, pracę magisterską pisałem o Juliuszu Słowackim. Po otrzymaniu dyplomu wyjechałem do Francji. Zaplanowane na jeden miesiąc wakacje przekształciły się w ponad trzydziestoletni pobyt. Zwyciężyła moja ciekawość świata i bogactw francuskiej kultury. Zapisalem się na uniwersytet, słusznie zakładając, że uczyć się języka najlepiej tam, gdzie musi się go używać, jeśli chce się robić postępy. Skończyłem na Sorbonie poddyplomowe studia na Wydziale Historii Sztuki. W wolnym czasie przekładałem poezję polską na francuski, m.in. Baczyńskiego, Norwida, Wojaczka.

Do Polski wróciłem z nadzieją, że mogę tu coś pożytecznego zdziałać, a że zawód tłumacza tekstów technicznych nie satysfakcjonował mnie w pełni, wróciłem do przekładów poezji, tym razem z francuskiego na polski. Wybrałem tematykę miłosną uważając, że to temat, który się nie starzeje. Wybrałem też wiek XIX, przede wszystkim dlatego, że lubię literaturą tego okresu.

Zacząłem zagłębiać się w lekturę poezji okresu Romantyzmu, słusznie po-

dejrzewając, że znajdę tam najwięcej utworów poświęconych miłości. Ze stron Internetu wylaniały się nowe twarze poetów, których nie znałem. Czytałem, zachwycałem się i... przekładałem na polski. Po romantykach przyszła kolej na parnasistów, symbolistów, naturalistów, modernizm, dekadentyzm... Wszyscy pisali o miłości, wszyscy byli młodzi i zakochani, choć wielu z nich nie zdążyło się zestarzeć. Młodo odchodzili, większość z powodu nieuleczalnych chorób, ale nie tylko. Gérard de Nerval mając 47 lat popełnił samobójstwo, Charles-Valle zginął w pojedynku mając zaledwie 22 lata.

I tak od Lamartina po Paula Valery przez cztery lata przełożyłem ponad dwieście wierszy ponad stu autorów, w większości nigdy nie tłumaczonych na polski. W tym roku w wydawnictwie Mons Admirabilis ukazał się niewielkim nakładem wybór erotyków z tej przygotowanej do druku obszernej antologii. Tomik nosi tytuł: „Była już bardzo rozebrana...” Kolejna pozycja, nad którą aktualnie pracuję, będzie poświęcona poetkom XIX-go stulecia.

Jerzy Borkowski

Marceline Desbordes – Valmore

Rozdzieleni

Zbiór: *Poésies inédites*, 1860

Nie pisz, zmęczona smutkiem, chcę usnąć na wieki
Piękne lata bez ciebie, to niebo z ołowiu,
Zamknęłam me ramiona, bo jak cię dosięgnąć?
Wszak kołatała w me serce to pukać do grobu
Nie pisz!

Nie pisz – uczmy umierać tylko samych siebie
Boga i... siebie pytaj, czy ciebie kochałam!
A w czeluści rozłąki słyszeć: „Kocham cię”,
To kontemplować niebo, którego nie znałam
Nie pisz!

Nie pisz. Lękam się ciebie i pamięci swojej,
Bo głos twój zachowała, on stale mnie wzywa.
Nie częstuj żywą wodą, ja jej pić się boję
Twe ukochane pismo, to twoja twarz żywa
Nie pisz!

Nie pisz tych słodkich słów, nie śmiem ich już czytać:
Zdaje mi się, że twój głos szerzy je w mym sercu;
A te słowa płonące w twym uśmiechu widać,
Zdaje się, że uścisk twój, odbił je w mym sercu
Nie pisz!

Marceline Desbordes – Valmore

200 lat spółdzielczości na ziemiach polskich

Dom Kultury
Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

Wieczór francuskiej poezji miłosnej

w nowych przekładach

Jerzego Borkowskiego

Proponowany wybór XIX-wiecznej poezji francuskiej *Była już bardzo rozebrana...* w doskonałym przekładzie Jerzego Borkowskiego to zaproszenie do świata miłości zmysłowej. To wiersze często bardzo odważne. Wylaniają się z nich kobiety, które nawet jeśli z pozoru są nimfami o słodkich brzuszka, to dawno już zdobyły „doktorat z rozkoszy”. Są silne świadomością swego ciała i bez żadnych oporów oddają się „krzykowi miłości”. I mężczyźni takie właśnie kobiety wielbią, bo jedna kurtyzana warta jest tu więcej niż tysiąc kobiet cnotliwych, które „nawet nie piją wina”!

A my, niby z dwudziestego pierwszego wieku, niby ze świata przesyconego erotyzmem, czytając te wiersze zauważamy ze zdziwieniem coraz gorętszy rumieniec na naszych policzkach.

Joanna Jagiełło

Joanna Jagiełło po skończeniu anglistyki na UW pracowała jako dziennikarka, nauczycielka i redaktorka podręczników do nauki języka angielskiego. Dzisiaj jest przede wszystkim pisarką. Wydała dwa tomiki poezji: *Moje pierwsze donikąd* i *Ślady, powieści dla młodzieży Kawa z kardamonem, Czekolada z chili, Tiramisu z truskawkami i Zielone martensy, książki dla dzieci Oko w oko z diplodokiem, Babula Babalunga, Pamiętnik Czachy i Różowe babeczki*, a także książki dla dorosłych, *Hotel dla twoich rzeczy* i *Taki wstyd*. Również wiele opowiadań w zbiorowych wydaniach. Poza tym Joanna śpiewa akompaniując sobie na gitarze, często do własnych kompozycji, prowadzi bardzo ciekawe spotkania literackie w Galerii Piecowej przy Emili Plater 47 w Warszawie.

Bożena Sitek jest pianistką i muzykologiem, pisze poezję występuje jako aktorka i prezenterka w radio i w telewizji. Pisze do programów poetycko-muzycznych scenariusze i teksty. Jest też pedagogiem, opracowuje i prowadzi koncerty edukacyjne, bajki muzyczne dla dzieci.

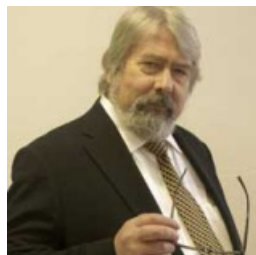
Bożena pochodzi z rodu Marii Wodzińskiej, narzeczonej Fryderyka Chopina i realizuje projekty z nimi związane. W Roku Chopinowskim pracowała w Biurze Obchodów Chopin 2010 jako specjalista ds. edukacji, koordynatorka i współorganizatorka.

Niedawno wydała płytę „Muzyka dworku szlacheckiego” z utworami inspirowanymi polską muzyką i historią.

Adam Tkaczyk – piosenkarz (piosenka aktorska i poetycka), lektor (telewizyjny i radiowy, nagrywa audio i multibooki), aktor estradowy, animator kultury. Absolwent wydziału piosenki PSM im. F. Chopina w Warszawie. Prowadzi firmę Echo Audio zajmującą się produkcją dźwiękową i filmową, organizacją wydarzeń kulturalnych oraz organizacją warsztatów i szkoleń.

Założyciel, wokalista i gitarzysta zespołu Wyspy Dobrej Nadziei, wokalista w zespole Los Navarros. Z tymi zespołami nagrywa i koncertuje. Ukończył studia w Wyższej Szkole Pedagogicznej na kierunku pedagogika kulturoznawcza. Menedżer i animator kultury.

Jerzy Borkowski - urodzony 5 listopada 1950 roku, z wykształcenia polonista (UMCS Lublin), aktualnie pracuje jako tłumacz języka francuskiego. We Francji, gdzie przebywał od 1973 r. ukończył na Sorbonie studia trzeciego stopnia na Wydziale Historii Sztuki, na kierunku Filmoznawstwa. W Paryżu współpracował z pismem „Avant-Scène Cinéma”.

Nazajutrz po ogłoszeniu w Polsce stanu wojennego był inicjatorem i współzałożycielem Stowarzyszenia La Défense des Droits des Polonais, był również sekretarzem stowarzyszenia Banque d'images pour la Pologne.

Po opuszczeniu Paryża w 2004 roku pracował jako tłumacz w polskich przedsiębiorstwach aktywnych we Francji i w Szwajcarii. Od 2011 zajmuje się przekładami do antologii francuskiej poezji miłosnej XIX wieku. Tomik *Była już rozebrana...* stanowi niewielką jej część.

200 lat spółdzielczości na ziemiach polskich

Dom Kultury
Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej **LSM**

Wieczór francuskiej poezji miłosnej

w nowych przekładach

Jerzego Borkowskiego

w programie:

HUGO, CHATEAUBRIAND, NERVAL, LAMARTINE, MUSSET, VERLAINE, RIMBAUD BAUDELAIRE
i wielu innych...

Część wierszy zaśpiewa do własnych kompozycji
Joanna Jagiełło

Utwory recytują:
Joanna Jagiełło, Bożena Sitek, Adam Tkaczyk

gitara – **Joanna Jagiełło**
fortepian – **Bożena Sitek**

Spotkanie poprowadzi autor przekładów wyboru XIX-wiecznej poezji francuskiej
Była ju bardzo rozebrana...

Jerzy Borkowski

Spotkanie odbędzie się

w piątek 18 listopada 2016 r. o godz. 18.00

w sali widowiskowej Domu Kultury LSM

w Lublinie, ul. K. Wallenroda 4a, tel. 81 743 48 29

www.domkulturylsm.pl

Wstęp wolny